

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie T-194/04 *Bavarian Lager* przeciwko Komisji zostaje uchylony w zakresie w jakim stwierdza nieważność decyzji Komisji z dnia 18 marca 2004 r. oddalającej wniosek o dostęp do kompletnego i zawierającego wszystkie nazwiska protokołu spotkania z dnia 11 października 1996 r. oraz w zakresie w jakim obciąża Komisję Europejską kosztami poniesionymi przez *The Bavarian Lager Co. Ltd.*
- 2) Skarga *The Bavarian Lager Co. Ltd* na decyzję Komisji z dnia 18 marca 2004 r. oddalającą wniosek o dostęp do kompletnego i zawierającego wszystkie nazwiska protokołu spotkania z dnia 11 października 1996 r. zostaje oddalona.
- 3) *The Bavarian Lager Co. Ltd* zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską w postępowaniu odwoławczym oraz w postępowaniu w pierwszej instancji.
- 4) Królestwo Danii, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Rada Unii Europejskiej oraz Europejski Inspektor Ochrony Danych ponoszą swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-171/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 56 WE i 43 WE — Swobodny przepływ kapitału — Akcje uprzywilejowane („golden shares”) portugalskiego Skarbu Państwa w spółce Portugal Telecom SGPS SA — Ograniczenia w nabywaniu udziałów i zarządzaniu sprywatyzowaną spółką — Środek państwowym)

(2010/C 234/05)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Montaguti, M. Teles Romão i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, pełnomocnik i M. Gorjão Henriques, advogado)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruśnienie art. 43 WE i 56 WE — Akcje specjalne („golden shares”) portugalskiego Skarbu Państwa w spółce Portugal Telecom S.A.

Sentencja

- 1) Utrzymując w spółce Portugal Telecom SGPS SA szczególne uprawnienia, takie jak te, które zostały przewidziane w statucie tej spółki na rzecz Skarbu Państwa i innych podmiotów publicznych, przyznane w związku z akcjami uprzywilejowanymi („golden shares”) Skarbu Państwa w Portugal Telecom SGPS SA, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 56 WE.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 171 z 5.7.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgesichtshof — Austria) — Susanne Gassmayr przeciwko Bundesminister für Wissenschaft und Forschung

(Sprawa C-194/08) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 92/85/EWG — Wprowadzenie środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią — Artykuł 5 ust. 3 i art. 11 pkt 1–3 — Skutek bezpośredni — Pracownica w ciąży zwolniona z obowiązku świadczenia pracy w trakcie ciąży — Pracownica na urlopie macierzyńskim — Uprawnienie do dodatku za dyżur w miejscu pracy)

(2010/C 234/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Susanne Gassmayr

Strona pozwana: Bundesminister für Wissenschaft und Forschung

ma prawo do wynagrodzenia równoważnego z przeciętnym uposażeniem, jakie otrzymywała w trakcie okresu odniesienia poprzedzającego rozpoczęcie jej urlopu, z wyłączeniem dodatku za dyżur w miejscu pracy.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 11 pkt 1, 2 i 3 dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (Dz.U. L 348, s. 1) — Skutek bezpośredni — Uprawnienie pracownicy do niezryczałowanej premii za dyżur pełniony poza zwykłymi godzinami pracy („Journaldienstzulage”) w okresie obowiązywania zakazu pracy ze względu na ciążę lub w okresie urlopu macierzyńskiego

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-334/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środki własne Unii — Odmowa udostępnienia Unii środków własnych odpowiadających pewnym niezgodnym z prawem pozwoleniom celnym — Siła wyższa — Oszukańcze zachowanie organów celnych — Odpowiedzialność państw członkowskich — Prawdliwość wpisu ustalonych tytułów dochodów budżetowych w odrębnych rachunkach)

(2010/C 234/07)

Język postępowania: włoski

Sentencja

1) Artykuł 11 pkt 1–3 dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) wywołuje skutek bezpośredni i powoduje powstanie na rzecz jednostek praw, do których ochrony zobowiązane są sądy krajowe i na które jednostki te mogą się powoływać względem państwa członkowskiego, które nie dokonało transpozycji tej dyrektywy do prawa krajowego lub dokonało jej w sposób niewłaściwy.

2) Wykładni art. 11 pkt 1 dyrektywy 92/85 należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie normie krajowej przewidującej, że pracownica w ciąży tymczasowo zwolniona z obowiązku świadczenia pracy ze względu na swoją ciążę ma prawo do wynagrodzenia równoważnego z przeciętnym uposażeniem, jakie otrzymywała w trakcie okresu odniesienia poprzedzającego jej ciążę, z wyłączeniem dodatku za dyżur w miejscu pracy.

3) Wykładni art. 11 pkt 2 i 3 dyrektywy 92/85 należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie normie krajowej przewidującej, że pracownica przebywająca na urlopie macierzyńskim

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: A. Aresu i A. Caeiros, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (Przedstawiciele: I. Bruni, pełnomocnik, G. Albenzio, avvocato dello Stato)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (Przedstawiciele: M. Lumma i B. Klein, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 10 WE, art. 8 decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 253, s. 42) oraz art. 2, 6, 10, 11 i 17 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 130, s. 11) — Odmowa udostępnienia Wspólnotom środków własnych odpowiadających niektórym, nieprawidłowym pozwoleniom celnym